ANTRENORII PRIMEI DIVIZII ÎN FAȚA PROPRIILOR LOR PLANURI

Acum, în preajma hotarului dintre doi ani, bilanțurile apar mai clare, chiar dacă ele se întrepătrund cu veșnicele planuri, cu eternele dorinți de ascensiune. Și în fotbal, se trag tot mai multe linii între **ce a fost și ce va fi,** și centrul de greutate rațional, dar, mai ales, afectiv al tuturor analizelor cade pe speranța viitorului imediat. Acum, ca și anul trecut, se zămislesc alte gînduri, mai îndrăznețe, mai mature. Ele au ca punct de pornire realizările din '74.

Și pentru că și în sfera Diviziei A se fac bilanțuri și atîtea planuri de viitor, am încercat să descifrăm cîteva din gîndurile antrenorilor principali care ne-au răspuns la întrebările: CE V-AȚI PROPUS ȘI CE AȚI REALIZAT ÎN TUR, CE AȘTEPTAȚI DE LA RETURUL ACTUALULUI CAMPIONAT?

D. NICOLAE NICUȘOR (Dinamo)

Nu-mi aduc aminte ca în ultimii... 25 de ani Dinamo să-și fi propus mai puțin decît locul 1. După cum vedeți, la terminarea acestui tur, planul a fost îndeplinit. Punctajul realizat este, de asemenea, conform cu anticipațiile noastre. Nu m-am așteptat, însă, ca F.C.M. Reșița să realizeze un număr de puncte atît de mare... Pentru retur, sper ca Dinamo să confirme poziția sa de lider și să servească la maximum interesele echipei naționale, așa cum a făcut-o, de altfel, în ultimii ani. Gîndindu-mă la echipa națională regret mai puțin eliminarea noastră din Cupă. Urmărirea a trei obiective concomitent ar fi fost o sarcină realmente peste puteri și ar fi putut să le afecteze pe toate trei, ceea ce nu ar fi fost de dorit, în nici un caz.

ION REINHARDT (F.C.M. Reșița)

Ne-a preocupat din totdeauna fotbalul în mișcare și în viteză. Asta, în linii mari spus. Ca detalii, pentru jocul echipei ne-am propus ca mijlocul ei să fie un adevărat laborator de organizare a jocului și a contraatacului. Ne-am propus să pregătim patru jucători pentru diferitele loturi, pe Beldeanu, Atodiresei, Bora și Filipescu, să dăm dovadă de disciplină, să ocupăm un loc onorabil în clasament. Un loc pînă la poziția a 9-a. Ce-am realizat? S-a putut vedea din comportarea echipei, concretizată în locul 2 din clasament, așa cum rezultă, un loc nesperat. Pentru retur, prevăd că în ansamblul disputei Diviziei A spectacolul va cădea pe planul secund, lăsînd locul luptei pentru puncte. În ceea ce ne privește, însă, vom rămîne adepții jocului deschis, ofensiv. Cred că în finalul întrecerii vom ocupa un loc printre primele 4.

TIBERIU BONE (A.S.A. Tg. Mureș)

Am reușit să ne situăm pe un loc fruntaș în clasament, superior obiectivului nostru propus la începutul campionatului. În general, jucătorii au rezolvat mulțumitor sarcinile avute. Mai cu seamă în partea a doua a turului s-a observat o îmbunătățire a jocului colectiv-constructiv, care s-a bazat pe acțiuni ofensive desfășurate variat și în viteză. Ne propunem să acordăm o mai mare atenție fazelor de finalizare, momente în care înaintașii au ratat nepermis de ușor situații extrem de favorabile. Pentru retur, intenționăm să abordăm și partidele din deplasare cu mai mult curaj, practicînd un fotbal cursiv și spectaculos care să ne aducă, la sfîrșitul campionatului, satisfacția ocupării unui loc care să ne dea dreptul de participare într-o competiție europeană intercluburi.

LIVIU COMAN (U.T.A.)

Pentru ediția de campionat 1974/1975 ne-am propus ca, în final, să ocupăm unul din locurile 1—6. La ora bilanțului turului poziția ocupată de echipă se înscrie în limitele obiectivelor stabilite. Faptul că noi contăm pe o echipă tînără, care a cîștigat o anumită experiență competițională în meciurile din sezonul recent încheiat, ne inspiră sentimentul încrederii în ascensiunea valorică a echipei, în comportarea ei pe linia exigențelor pe care le impune marea performanță. În aceste condiții, sper ca la primăvară, U.T.A. să concureze cu bune șanse de reușită la ocuparea unui loc care să-i dea dreptul a participa la una dintre competițiile europene.

CONSTANTIN CERNĂIANU (Universitatea Craiova)

Ne-am propus să ocupăm unul din primele patru locuri. La sfîrșitul turului ne-am clasat pe locul 5. Indiscutabil, puteam realiza mai mult. Cel puțin patru puncte am pierdut cu mare ușurință, din cauza unor mari ratări și greșeli copilărești de portar. Au fost și cîțiva jucători indisponibili: Oblemenco, Tarălungă, Strîmbeanu, Marcu. Dar, ce-a fost a fost. În retur avem obligația de a etala un joc mult îmbunătățit, care să răsplătească pe toți cei care ne susțin, spectatorii din tribunele „Centralului". Și, să ne îndeplinim obiectivul: un loc 1—4. Mai trebuie spus că, după mulți ani, Universitatea a ajuns și în semifinalele Cupei.

GHEORGHE STAICU (Olimpia Satu Mare)

Este de la sine înțeles că o echipă promovată pentru prima dată în Divizia A nu-și poate propune niște obiective prea îndrăznețe. Ne-am zis că va fi foarte bine dacă vom reuși să ne menținem pe la mijlocul clasamentului. Iată-ne însă pe locul 6, un loc bun care răsplătește eforturile întregii echipe, strădaniile jucătorilor de a nu se face de rîs, în compania unor adversari prestigioși. Sperăm ca și în partea a doua a campionatului să obținem rezultate satisfăcătoare, ca urmare a unui randament mult mai bun al formației, a unui loc care să întrunească sufragiile iubitorilor fotbalului.

NICOLAE SABASLĂU (C.F.R. Cluj-Napoca)

Ne-am propus să ocolim emoțiile... tradiționale printr-o comportare corespunzătoare și, în pofida pierderilor (mă refer la accidentări) să ne situăm pe un loc lipsit de griji.

Pot să-mi permit să afirm că ne-am depășit proiectele. Și aceasta, datorită muncii intense desfășurată pe tot parcursul turului de către toți factorii care concură, jucători, conducători, antrenori. Un cuvînt bun, în plus, pentru acei jucători cu state mai vechi de serviciu, care, în ciuda anilor mai mulți, nu și-au precupețit eforturile, la antrenamente și jocuri. Pentru sezonul de primăvară ne propunem o comportare la fel de serioasă, prin care, pe lîngă punctele necesare „liniștei", să asigurăm și calitatea jocurilor.

CONSTANTIN TEAȘCĂ (Steaua)

În intenția mea a fost să apropii jocul echipei Steaua de cerințele actuale ale fotbalului modern. Lipsa unei perioade de bază, cît și numărul mare de absențe, chiar în perioada pregătitoare, din vară, ca și accidentările și îmbolnăvirile unor jucători, pe parcursul campionatului, ca Iordănescu, Iordache, Sameș, Dumitru și Pantea, m-au împiedicat să lucrez în ideea construcției unei echipe de valoare. Din ceea ce gîndeam inițial, am realizat numai 30 la sută și asta, din cauza mentalității antifotbalistice a unora dintre jucători care nu sînt dispuși să se pregătească corespunzător. Cu toate aceste minusuri de fond, obiectivul nostru rămîne calificarea în finala „Cupei României". Voi încerca să remediez greșelile flagrante manifestate de compartimentul defensiv și să îmbunătățesc activitatea atacului în situații de finalizare. Nutresc speranța că, în returul campionatului, echipa Steaua va reuși să joace la fel de bine acasă și în deplasare.

VASILE BĂLUȚIU („U" Cluj-Napoca)

Ne-am propus: 1. terminarea turului campionatului pe unul din locurile din prima jumătate a clasamentului; 2. calificarea pînă în sferturile de finală ale „Cupei României"; 3. titularizarea cîtorva jucători foarte tineri; 4. pregătirea a 3—4 jucători pentru loturile reprezentative (juniori, tineret). Cu foarte mici excepții ne-am îndeplinit aceste obiective. Am ocupat locul 9, am ajuns în „sferturile" Cupei, l-am titularizat pe Cîmpeanu II, iar la loturi au fost chemați Bichescu, Cîmpeanu II, Porațchi, Lăzăreanu, Hurloi, Batacliu, V. Mureșan. Cum din Cupă am fost eliminați, rămîne să ne îmbunătățim — în retur — poziția din campionat. Echipa are suficiente posibilități să mai urce — ca urmare a unui joc în continuă mișcare — tineresc aș spune — cîteva trepte în clasament.

TITUS OZON (Jiul)

La începutul ediției de campionat 1974/75, într-o discuție purtată cu jucătorii, ne propusesem ca la sfîrșitul turului să acumulăm 15—17 puncte. Am realizat 16 puncte. Pentru sezonul de primăvară, dorim să îmbunătățim activitatea de ansamblu a formației, antrenîndu-ne cu conștiinciozitate, chiar din primele zile ale lunii ianuarie. Sperăm să ne completăm lotul cu cîțiva jucători tineri de perspectivă, ceea ce ar aduce un suflu nou, ceea ce ar conduce la o concurență continuă pentru ocuparea unui loc în formația de bază. Sperăm să ridicăm stacheta calitativă a jocurilor în așa fel încît, la sfîrșitul campionatului, Jiul să fie una dintre echipele, din prima jumătate a clasamentului.

În numărul viitor vom continua publicarea răspunsurilor primite de la antrenorii de Divizia A la această anchetă.

ANCHETE...

CLASAMENTUL ANTRENORILOR DE DIVIZIA A

1.	Dinu (Dinamo)	65 p	5 p
2.	Lucescu (Dinamo)	37 p	4 p
3—4.	Dumitru (Steaua)	25 p	2,5 p
	Nunweiller (Dinamo)	25 p	2,5 p
5.	Beldeanu (F.C.M.)	24 p	1 p

CLASAMENTUL ARBITRILOR

1.	Dinu (Dinamo)	66 p	5 p
2.	Dumitru (Steaua)	29 p	4 p
3.	Lucescu (Dinamo)	28 p	3 p
4.	Beldeanu (F.C.M. Reșița)	24 p	2 p
5.	Iorgulescu (U.T.A.)	21 p	1 p

NOTELE ÎN CAMPIONAT

1.	Iorgulescu (U.T.A.)	8,00	5 p
2.	Boc („U" Craiova)	7,87	4 p
3.	Dinu (Dinamo)	7,71	3 p
4.	Gh. Constantin (F.C.M.)	7,70	2 p
5.	Jenei (St. roșu)	7,66	1 p

NOTELE ÎN ECHIPA NAȚIONALĂ

1.	Dinu (Dinamo)	7,75	5 p
2.	Răducanu (Rapid)	7,50	4 p
3.	Antonescu (F. C. C-ța)	7,37	4 p
4.	Lucescu (Dinamo)	7,33	2 p
5.	Anghelini (Steaua)	7,25	1 p

CLASAMENTUL GENERAL

1.	CORNEL DINU	18 p
2.	MIRCEA LUCESCU	9 p
3.	ION DUMITRU	6,5 p
4.	SILVIU IORGULESCU	6 p
5—6.	ALEXANDRU BOC	4 p
5—6.	NECULA RĂDUCANU	4 p

7. A. Beldeanu 3 p, 8. D. Antonescu 3 p, 9. R. Nunweiller 2,5 p, 10. Gh. Constantin 2 p, 11—12. T. Anghelini, Iuliu Jenei 1 p.

Dacă în anul 1974 fotbalul nostru nu a reușit o afirmare pe plan internațional, evenimentul acesta puțin dorit nu a rămas fără ecoul corespunzător în rîndurile fotbaliștilor, antrenorilor, oficialilor, tuturor celor ce iubesc fotbalul. Un ecou de regret dar și de căutări, angajamente și decizii pentru ca în anul 1975, **fotbalul să ne ofere satisfacții, chiar dacă programul echipei naționale, în campionatul european și preliminariile olimpice, este pe cît de aglomerat pe atît de dificil.** Cîțiva cititori, mari iubitori ai fotbalului, supărați însă pe fotbal din cauza rezultatelor, ne-au întrebat de ce a fost nevoie să întocmim un clasament al celor mai buni fotbaliști ai anului 1974, din moment ce reușitele lor au fost minimale. Repetînd clasamentul întocmit de ziarul nostru pe baza opiniilor cele mai autorizate, antrenori, arbitri și notele din campionat și echipa națională, răspundem că **am înțeles să publicăm asemenea clasamente pentru că în 1975 echipele naționale și de club vor susține jocurile internaționale cu cea mai mare** parte din fotbaliștii fruntași care au evoluat în anul 1974. Am publicat clasamentele pentru a nu da uitării pe fotbaliști în contextul unui an, 1974, atît de prodigios pentru mișcarea sportivă, și am făcut-o pentru a stimula pe jucătorii mai tineri să se înscrie cît mai grabnic în primele locuri ale ierarhiei fotbalistice din țara noastră.

Am realizat aceste clasamente cu contribuția personajelor cele mai competente ale fotbalul nostru, cu cei 18 antrenori ai echipelor divizionare A, cu 17 dintre arbitrii divizionari A și adăugind media notelor obținute de fotbaliști în campionatul 1974 (retur 73/74 și tur 74/75). Prin urmare, **un asemenea clasament are o bază reală, un mare procent de specialitate, o autoritate tehnică și de aceea are o audiență deplină printre fotbaliști și iubitorii fotbalului. Așa cum a fost ani de zile cazul cu Trofeul Fotbal.**

Desigur că pentru stabilirea unor clasamente ale celor mai buni fotbaliști ai anului pot fi găsite și alte criterii, interesante, așa cum a procedat ziarul „România Liberă" consultînd un număr de ziariști și scriitori, finalizînd o ordine: 1. Lucescu, 2. Dinu, etc., sau chiar criterii excentrice, cum ar fi, de pildă, un clasament rezultat din consultarea unor „mari" sufletiști, noutate oferită duminică de o revistă. Orice clasament produce curiozitate și poate fi apreciat, desigur, numai în măsura în care servește fotbalul. În ultimii ani, s-au realizat, de către ziare și publicații mai multe clasamente, dar, din păcate, în unele cazuri, s-a trecut la exagerări, uneori la fracționări și chiar dirijări de anchete, ceea ce a dus la deformări, și, surprinzător, chiar la scene de circ, în cadrul unui spectacol revuistic recent.

Cu cît vom trata mai serios, mai echilibrat și mai atent problemele fotbalului, cu atît vom ajuta mai bine pe fotbaliști și antrenori să găsească mai repede drumul care duce la satisfacțiile pe care ni le dorim în acest sport ce pare atît de simplu, dar atît de greu în fapt, mai cu seamă cînd este vorba de pătrunderea în eșalonul superior al fotbalului european și mondial.

LAUREATUL ANULUI FOTBALISTIC 1974,

CORNEL DINU: AȘ VREA CA FOTBALUL SĂ CAPETE ÎNCREDEREA CĂ POATE FACE LUCRURI MARI

Cornel Dinu, jovial ca întotdeauna, nu stă prea mult pe gînduri în fața reporterului. El spune din capul locului că e gata să răspundă la orice întrebare, mai ales într-o zi ca asta, de sfîrșit de an, **cînd antrenorii de Divizia A, arbitrii, notele în campionat și cele la echipa națională îi** conferă titlul de cel mai bun jucător al anului 1974.

Rep.: **Cum ai primit vestea, Dinule?**

D.: M-au sunat telefoanele. M-au sunat prietenii și chiar inamicii.

Rep.: **A fost o surpriză?**

D.: Nu-mi place falsa modestie. Mă consideram favorit. Îmi spuneam că aș putea să fiu eventual bătut „la fotografie" de Lucică sau de Radu, ceea ce n-ar fi fost o tragedie, pentru că titlul ar fi rămas în familie. Mă consideram, însă, favorit, pentru că eu apar mai mult în joc, **„din 16 în 16"**, iar acest amănunt, pe care-l apreciază în primul rînd antrenorii, cîntărește în balanță. În afară de asta, deși nu sînt superstițios, mi-am propus să cred că anii mei cei mai buni sînt cei cu soț. Am cîștigat în '70, am cîștigat în '72, iată că acum cîștig și în '74. Și ca să vă demonstrez că nu sînt superstițios, am să cîștig și în... '75!

Rep.: **Ce diferență este între Dinu '70 și Dinu '74?**

D.: Din punct de vedere fizic, mă simt la fel. Din punct de vedere tehnic, cred că am făcut un pas înainte. Diferența e că Dinu '74 e ceva mai uzat de gîndurile care nu pot ocoli un fotbalist lovit deseori sub centură, deși n-a făcut niciodată rabat hotărîrii de a da totul atît pentru Dinamo cît și pentru echipa națională. În afară de asta, uzura de care vorbesc mi-o provoacă deseori înfrîngerile. Eu sînt un tip de om care urcă mai ales la victorie. În '74, însă, am avut dese momente de suferință. Am suferit pentru cele întîmplate la Bacău. Am suferit pentru faptul că nu am fost la Mondiale, suferință mărită și de gîndul că am fi putut face mai mult, noi, românii, decît a reușit să facă Bransch sau Buschner. În sfîrșit, am suferit la Köln, unde nu m-a durut atît faptul că mi-a fost arătat cartonașul roșu, cît gîndul că l-am avut pe 3—0 în picior, scor la care cred că Jelinek, arbitrul, ar fi avut mult mai multe dificultăți în formidabilul lui efort de „întoarcere" a unui rezultat care ar fi trebuit să răsplătească munca antrenorilor noștri, Nicușor și Nunweiller.

Rep.: **Spui că n-ai fost prea afectat de cartonașul roșu.**

D.: Îmi pare rău că meciul n-a fost televizat. Cred că 99% din cei care mă condamnă astăzi ar fi comis aceeași „crimă". La un moment dat, Cullman, l-a „ras" pe Lucescu, în stilul lui Stiles. Dar asta nu i-a fost destul. În întoarcere, văzîndu-l pe Lucescu la pămînt, l-a călcat cu crampoanele pe piept și apoi pe mînă. În acest moment, m-am aruncat spre el și l-am împins cu amîndouă mîinile. Nici vorbă de lovitură. Nici vorbă de revanșă. A fost o simplă reacție de om care își vede coechipierul călcat în picioare. Oricine ar fi făcut la fel. În afară de cazul că are o placiditate pe care eu, din păcate, nu o am. După această „fază", arbitrul Jelinek a scos cartonașul roșu. Eu am pornit imediat spre banca noastră. Dar arbitrul mi-a însoțit drumul cu gesturi teatrale, marcîndu-mi pașii cu cartonașul sus, ca să stîrnească și mai mult aplauzele publicului. Ulterior aveam să aflu că în foaie a scris că mi-a dat cartonașul roșu pentru că aș fi refuzat să părăsesc terenul. Vă asigur, însă, că un arbitru care poate da cartonașe galbene unor jucători ca Nunweiller și Lucescu ar fi întors pînă la urmă meciul, indiferent de desfășurarea lui. Dar să lăsăm asta, pentru că și așa am vorbit prea mult.

Rep.: **De acord. Ce zici de meciul viitor cu Spania?**

D.: Se joacă! Nu mă interesează calculele. Nu-mi pasă dacă Spania va bate Scoția. Meciul se joacă. Grupa se joacă. Dacă aș avea un aparat de citit gîndurile, i-aș scoate din echipa națională pe toți cei care au o ezitare.

Rep.: **Apropo... Ce echipă ai prezenta, dacă ai avea calitatea?**

D.: Răducanu sau Iorgulescu. Fundași: Cheran, G. Sandu, Sameș, Deleanu. Mijlocași: Dumitru, eu și Dudu Georgescu. Înaintași: Nunweiller, Kun, Lucescu. Bineînțeles că asta este o simplă părere...

Rep.: **De ce crezi că fotbalul românesc obține atît de puține victorii?**

D.: În fotbalul nostru există prea multe interese meschine. Unul trage într-o direcție, altul într-alta. Unul vrea să intre în A. cu orice preț. Altul vrea să-l curățe pe antrenorul X, cu orice preț. Altul vrea să-l denigreze pe arbitrul Y, cu orice preț. Altul vrea să distrugă o echipă, ca să și-o întărească pe a sa. Și așa mai departe, la infinit. Am auzit că la handbal antrenorul stelist Oțelea lucrează cu handbaliștii dinamoviști, cînd e nevoie, și că Vlase lucrează cu cei steliști, cînd e nevoie. Dacă fotbalul ar putea capta asemenea resurse de energie, toate celelalte probleme ar deveni minore.

Rep.: **Ce-ți dorești pentru '75?**

D.: Aș vrea să ne bucurăm mai mult de faptul că facem sport. Aș vrea să fim mai veseli. Aș vrea, de pildă, să joc o partidă de dublu, alături de Țiriac, împotriva cuplului Năstase—Nunweiller, ca să pot fi vesel și eu, măcar o dată, așa cum l-am văzut pe Beckenbauer, cînd juca hochei la Olympia Halle, fără patine în picioare. Aș vrea, în sfîrșit, să mai joc un mare meci Dinamo — Steaua. Revăzînd la televizor cîteva secvențe din meciurile noastre pe '74, mi-am dat seama că sînt mai frumoase decît se scrie în ziare. Cît privește fotbalul, vă rog să nu mă întrebați. Nu-mi plac angajamentele. Aș vrea, în sfîrșit, ca fotbalul să capete încrederea că poate face lucruri mari. Nici nu știți ce efort imens fac mereu ca să cred și eu asta.

Ioan CHIRILĂ